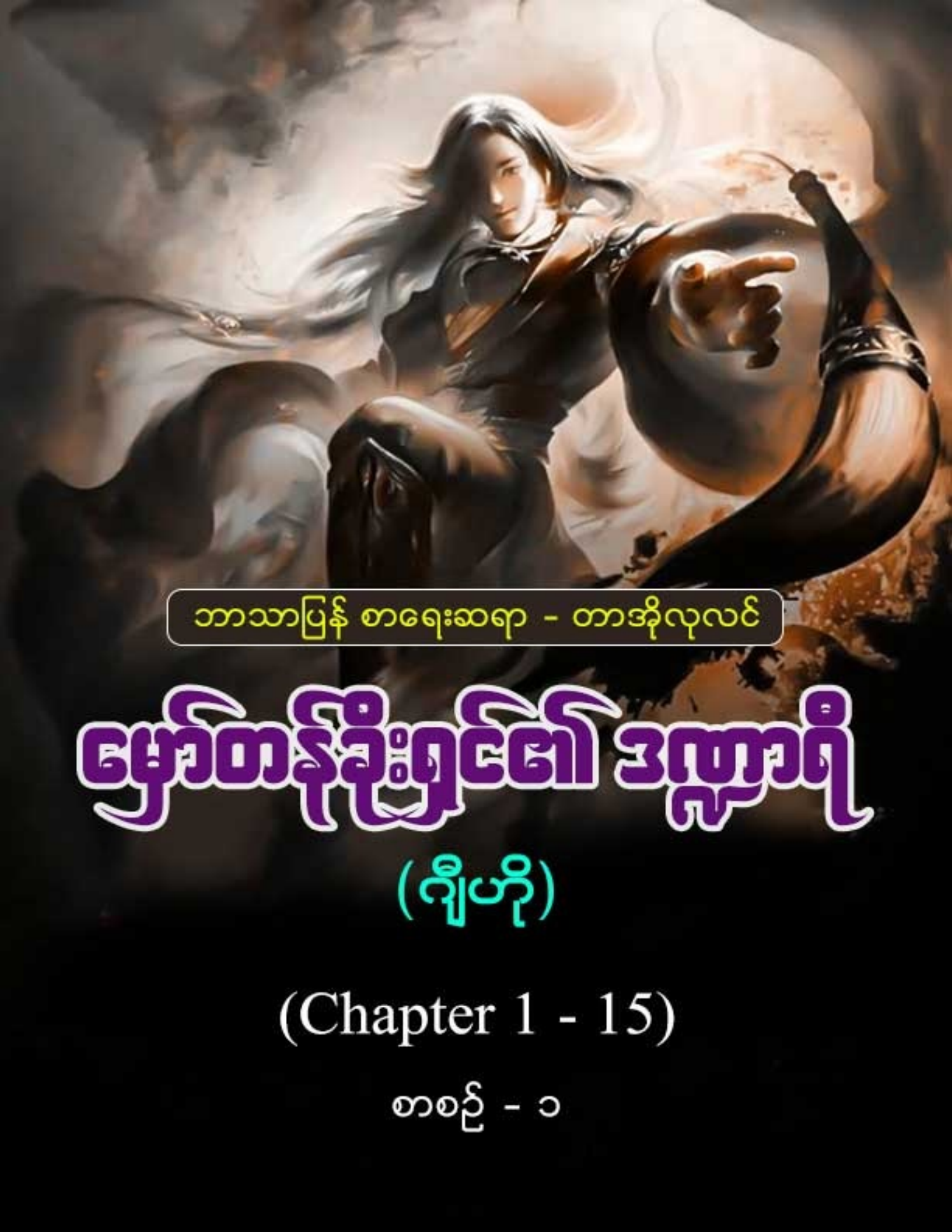

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - တာအိုလုလင်

မြောက်တန်ခိုးရှင်၏ ဒဏ္ဍာရီ

(ဂျီဟို)

(Chapter 1 - 15)

စာစဉ် - ၁

တာအိုလုလင်
မှော်တန်ခိုးရှင်၏ ဒဏ္ဍာရီ (The Magus Era)

စာစဉ်(၁)

Author: Blood Red

Translator: Immortal

နိဒါန်း

ကောင်းကင်ကြီးက တိမ်လှိုင်းများ တဖြည်းဖြည်း ဖုံးလွှမ်းလာပြီး မီးခိုး
ရောင် သန်းလာခဲ့တယ်။

မျက်စိကန်းမတတ် အလင်းရောင်တွေ ထွက်နေတဲ့ မိုးကြိုးက အသံမပေး
ဘာမပေးနဲ့ ကောင်းကင်ပေါ်က ပစ်ချလိုက်တယ်။

နတ်တစ်ပိုင်း လူတစ်ပိုင်း သွေးနှောတစ်ဦး။ အမည်က ချန်လျန်။ သူက
ပုဆိန်တစ်လက်ကို ကိုင်ထားပြီး အလွန်ကြီးမားသော မြွေဦးခေါင်း တစ်လုံး
ပေါ်မှာ ရပ်နေခဲ့တယ်။ အဲဒီခေါင်းက အခုပဲ သူဖြတ်လိုက်တာဖြစ်ပြီး သူက
ကောင်းကင်ကို စူးစိုက်ကြည့်ကာ တောင့်တောင့်ကြီး ရပ်နေခဲ့တယ်။

မိုးကုပ်စက်ပိုင်း အစွန်းမှာတော့ ထွန်ထွန်လူးနေတဲ့ ခရမ်းရောင် မြွေ
အမြီးတစ်ခုက ကောင်းကင်မုခ်ဦး တစ်ခုလုံးကို ဖုံးကွယ်လုနီးပါး ဖြစ်နေ
တာ သူတွေ့လိုက်တယ်။

မြွေကြီးက ကြီးမားလွန်းတာမို့ ခေါင်းကိုတောင် မမြင်ရဖြစ်နေပြီး

ကောင်းကင် အနားသတ်မျဉ်းကိုတောင် ကွယ်ထားတယ်။

ကောင်းကင်ကို ဝှက်ပြီး ကမ္ဘာမြေကို ကာထားတဲ့ မြွေကြီးရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်က မီးခိုးရင့်ရောင် တိမ်တွေကြားထဲ နစ်ဝင်နေခဲ့တယ်။ တစ်ခါတစ်ရံမှာတော့ လျှပ်စီးတွေက မြွေကြီးရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ရိုက်ခတ်နေပြီး ထိတ်လန့်စရာ လေထုကို ဖန်တီးနေခဲ့တယ်။ ဒါကို ပြုလုပ်နေတာကတော့ ဘီလူးကြီး မန်မင်း။ သူ့မျက်နှာက နာကျင်မှုကြောင့် ရှုံ့မဲ့နေပြီး တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ခါနေတယ်။

"ဒီ ခွေးရူးမကတော့ ထပ်ရူးလာပြန်ပြီ ... သူမကို ဒေါသထွက်အောင်လုပ်တာ ဘယ်သူလဲကွ ..."

မန်မင်း ဆဲနေတဲ့ အချိန်မှာပဲ အစက်အပြောက်တွေနဲ့ ရှေးဟောင်း အိုးပိုင်း တစ်လုံးက ကောင်းကင်ကနေ ဖြည်းဖြည်းချင်း ကျလာပြီး လေထဲမှာ လွင့်နေတယ်။

ရုတ်တရက် ဘန်းခနဲမြည်သွားပြီး အိုးထဲကနေ မိုးကြိုးနဲ့ အဆုံးမရှိတဲ့ လျှပ်စီးတွေ တိုးထွက်လာခဲ့တယ်။ မကြာခင်မှာပဲ ကောင်းကင်က ပုံမှန်ပြန်ဖြစ်သွားပြီး ကြီးမားတဲ့ မြွေကြီးကလည်း အစရှာမရအောင် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့တယ်။

အခန်း (၁)(က)

ထူးဆန်းတဲ့ အိုးလေးတစ်လုံး

ကောင်းကင်မှာ တိမ်ထူနေပြီး မိုးစက်တွေက ကမ္ဘာမြေပေါ် ပြင်းထန်စွာ

ကျဆင်းလာခဲ့တယ်။ လေထုထဲမှာလည်း ရေမြုပ်နဲ့ မြူခိုးတွေ ပြည့်နှက်နေခဲ့တယ်။

ဖန်တွေနဲ့ လုပ်ထားပြီး တောက်ပနေတဲ့ အလင်းပုံဆောင်ခဲ ပိရမစ်တစ်ခုက ညမှောင်မှောင် ကောင်းကင်အောက်မှာ ပေါ်ထွက်လာခဲ့တယ်။ မိုးကာဝတ်ထားတဲ့ လက်နက်ကိုင်လူ ဒါဇင်များစွာက ပိရမစ်ကို ဝိုင်းထားကြပြီး နေရာတစ်ခုလုံးကို သတိဝိရိယနဲ့ စောင့်ကြည့်နေကြတယ်။

ရုတ်တရက် ... မိုးစက်တွေက မြေပြင်ပေါ်ကို စည်းချက်ကျကျ ခုန်ဆင်းလာကြတာ နှလုံးခုန်နေတဲ့ အတိုင်းပါပဲ။ မိုးရေစက်တွေက တဖြည်းဖြည်းနဲ့ မြေပြင်ကနေ ခြေထောက်အမြင့်ထိ မြင့်တက်လာခဲ့တယ်။

ပြီးတော့ ကျနေတဲ့ မိုးရေစက်တွေက ရေနဲ့ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ ရေကြိုး ဒါဇင်များစွာ ဖြစ်သွားပြီး လက်နက်ကိုင်လူတွေရဲ့ လည်ပင်းကို တိတ်ဆိတ်စွာ ဖျစ်ညှစ်လိုက်တယ်။

ရေကြိုးတွေက ပြင်းပြင်းထန်ထန် လှုပ်ယမ်းသွားပြီး လည်ပင်းတွေကို ချိုးကာ သူတို့အသက်တွေကို ချက်ချင်း နုတ်ယူသွားခဲ့တယ်။

ရုတ်တရက် ... မြူထဲကနေ မှုန်ဝါးဝါး အရိပ်တစ်ခု ထွက်လာပြီး ပိရမစ်ဂိတ်ဆီ တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်သွားလိုက်တယ်။

မျက်စိတစ်မှိတ် အတွင်းမှာပဲ ရေလူသားဟာ သူ့ကိုယ်ကို အေးဆေးခါလိုက်ပြီး လူအစစ်ပုံစံ ပြောင်းသွားခဲ့တယ်။ ပုံရိပ်က ပိန်ပိန်ပါးပါးနဲ့ အရပ်ရှည်ပြီး တောက်ပနေတဲ့ အနက်ရောင်ချပ်ဝတ် ကို ဝတ်ဆင်ထားတယ်။ ပြီးတော့ သူ့မှာ ယောက်ျားပီသတဲ့ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားတယ်။

သူကတော့ ... ချင်းလုံ။

ရေစက်ပေါင်း များစွာက ရေကြိုးအဖြစ် ပြောင်းသွားပြီး မြွေတစ်ကောင်
လို လူးလွန်ကာ ပိရမစ်ကို ထိုးဖောက်ခဲ့တယ်။ ဒါက လုံခြုံရေး မျဉ်း
အကုန်လုံးကို ဓားထက်ထက်နဲ့ ဖြတ်ချလိုက်သလိုပဲ။

ပိရမစ်ကနေ ကြီးမားတဲ့ လျှပ်စစ်မီးလုံးတစ်ခု ထွက်လာခဲ့တယ်။ အဲဒီထဲ
မှာ အလင်းစနစ်ကပဲ အကောင်းအတိုင်း ကျန်နေတာပါ။

သုံးပေလောက်ထူတဲ့ သလင်းကျောက်ဂိတ်ကို တွန်းဖွင့်လိုက်ပြီးနောက်
ချင်းလုံက ပြပွဲခန်းမထဲ ဖြည်းဖြည်းလေး လျှောက်ဝင်လာခဲ့တယ်။

အထဲမှာတော့ သလင်းကျောက်စားပွဲ တစ်ရာကျော်က တောက်ပနေတဲ့
အလင်းအောက်မှာ စက်ဝိုင်းပုံ စီထားတယ်။ ကြက်ခြေခတ် ထိုင်နေတဲ့
အရိုးစုတွေက စားပွဲတစ်ခုစီမှာ နေရာယူထားကြတယ်။ စိတ်ဝင်စားဖို့
ကောင်းတာက အလယ်မှာရှိတဲ့ ဖန်ပုံးလေးကို ကျည်ကာမှန်တွေနဲ့ ပြုလုပ်
ထားတာပဲ။ အထဲမှာတော့ ကာလာရောင်စုံ ထွက်နေပြီး အလင်းဖောက်နိုင်
တဲ့ လူခေါင်းအရွယ်လောက်ရှိမယ့် အိုးဝိုင်းလေးတစ်လုံး ထည့်ထားတယ်။
အိုးရဲ့ မျက်နှာပြင်မှာတော့ ဖောင်းကြွနေတဲ့ ရှေးဟောင်းနဂါးနဲ့ ဖီးနစ်ငှက်
က ဝင့်ဝင့်ကြွားကြွား နေရာယူထားတယ်။

ချင်းလုံက အနားကို တိုးသွားလိုက်ပြီး အရိုးစုတွေကို တိတ်တဆိတ်
လေ့လာလိုက်တယ်။

ဒီအရိုးစုတွေက လူနဲ့ ပုံစံတူတူပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံး
မှာရှိတဲ့ အရိုးတွေက ရွှေရောင်ရင့်ရင့်တွေဖြစ်ပြီး ဖန်လိုမျိုး ကြည်လင်နေ
တယ်။ သူတို့သာ ထရပ်လိုက်မယ်ဆိုရင် သူတို့အရပ်တွေက ၂မီတာကျော်
လောက် ရှိလိမ့်မယ်။ ပိုပြီး အံ့သြဖို့ကောင်းတာက သူတို့မျက်နှာပေါ်မှာ
မည်းမှောင်နေတဲ့ မျက်တွင်းနှစ်ခု အပြင် မျက်ခုံးနှစ်ခုကြားမှာ အခြားနှစ်ခု
ထက် ပိုကြီးတဲ့ မျက်တွင်းတစ်ခု ရှိနေတာပါ။

"မျက်စိ သုံးလုံး လူတွေလား ..."

ချင်းလုံက ဓားမြှောင်ကို ဆွဲထုတ်ပြီး အရိုးစုကို ထိုးချလိုက်တယ်။ ဓားမြှောင်ထိသွားတဲ့ နေရာက မီးပွင့်လေးတွေ ထွက်လာခဲ့တယ်။ ဒါက စိန်နဲ့တောင် နှိုင်းယှဉ်လို့ရပြီး အထူးသတ္တုတွေနဲ့ လုပ်ထားတဲ့ အတိုင်းပါပဲ။ မမျှော်လင့်မိစွာပဲ ဓားမြှောင်က အရိုးစုပေါ်မှာ အမှတ်လေးတစ်ခုတောင် မချန်ထားနိုင်ခဲ့ဘူး။

ချင်းလုံရဲ့ အမူအရာက အလေးအနက် ဖြစ်သွားတယ်။

'လူတူအရိုးစုတွေက စိန်ထက်တောင် မာနေတာပဲ ... ဒါက အရမ်းကို တန်ဖိုးရှိတယ်'

သူတွေ့နေခဲ့တယ်။

"ဒီအချိန်မှာ ငါတစ်ယောက်တည်း လာခဲ့တာပဲ ... ဒါ ထိုက်တန်တယ် ..."

ချင်းလုံက တစ်ပတ်လှည့်လိုက်ပြီး အလယ်မှာရှိတဲ့ ပြပွဲပုံးလေးစီ လျှောက်သွားလိုက်တယ်။ သူက တခွီခွီရယ်ပြီး ပြောလိုက်တယ်။

"ခွီခွီခွီ ... ဟေး ... မင်းမထွက်လာရင်တော့ ... ဒီရတနာကို ယူပြီး ငါထွက်သွားတော့မယ် ..."

ခန်းမဘေးမှာရှိတဲ့ တံခါးပွင့်သွားပြီး စစ်သည်တော်တစ်ဖွဲ့ ထွက်လာကြတယ်။ သူတို့က အနက်ရောင် မိုးကာရှည်ကို ဝတ်ထားကြပြီး သူတို့ကိုယ်မှာလည်း မီးတောက်တွေ၊ လျှပ်စီး၊ လေပြင်းနဲ့ အခြား သဘာဝလွန် မြင်ကွင်းတွေ ဝန်းရံထားတယ်။ ရှေ့ဆုံးကနေ လျှောက်လာတာကတော့ အစိမ်းရောင်မျက်လုံးနဲ့ ရွှေရောင်ဆံနွယ်တွေ ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်။ သူမက ပိန်ပိန်ပါးပါးနဲ့ လှပပြီး ချစ်စရာလေးပါ။ သူမလက်ထဲမှာတော့ ထူးဆန်းတဲ့ပုံစံနဲ့ ကျောက်စိမ်း ဓားတစ်ချောင်းကို ကိုင်ထားတယ်။

"မစ္စတာ ချင်းလုံ ... ရှင့်အကြောင်းတွေ အများကြီး ကြားဖူးပါတယ် ..."

မိန်းကလေးက ချင်းလုံစီ လျှောက်လာပြီး ဦးညွတ်ကာ ဆက်ပြောလိုက်တယ်။

"လွန်ခဲ့တဲ့ ငါးနှစ်အတွင်းမှာ ငါတို့လူ ၁၀၀ကျော်က ရှင့်လက်ထဲမှာ သေခဲ့ရတယ် ... ငါ့ရဲ့ လျှို့ဝှက်လုပ်ငန်း အကြီးအကဲ သုံးယောက်တောင် ပါသွားသေးတယ် ... ဒါပေမဲ့ ဘယ်လောက်တောင် မယုံနိုင်စရာ ကောင်းလိုက်လဲ ... ဒါက ငါတို့ ပထမဆုံး လူချင်းတွေဖူးတာပဲ ..."

"အာယာယား ... ငါက အဲဒီလောက်လည်း မခန့်ညားပါဘူး ..."

ချင်းလုံက မိန်းကလေးကို နောက်ပြောင်လိုက်တယ်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ ကျည်ကာမှန်ပုံးပေါ်ကို သူ့ညာလက်နဲ့ ဖိချလိုက်တယ်။ သူ့လက်ဖဝါးက ကြွက်သားတွေကြောင့် မှန်ပုံးက အစိတ်စိတ် အမြွှာမြွှာ ကွဲထွက်သွားခဲ့တယ်။

"ဟိုး ... ဘုရားသခင် ..."

မိန်းကလေးနောက်က လူအုပ်ကြီးမှာ အလန့်တကြား အော်သံထွက်လာပြီး သတိမထားမိပဲ အနောက်ကို ဆုတ်သွားကြတယ်။ သူတို့က ဟွာရှုနိုင်ငံ အရှေ့ပိုင်းကလာတဲ့ ချင်းလုံအကြောင်းကို ကြားဖူးပါတယ်။ သူက ကမ္ဘာမှာ အသန်မာဆုံးလို့လည်း သိထားကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ ချင်းလုံက အရမ်းကို စွမ်းအားကြီးလိမ့်မယ်လို့ သူတို့ မတွေးထားခဲ့မိဘူး။

လွန်ခဲ့တဲ့ ရက်အနည်းငယ်ကပဲ သူတို့စမ်းသပ်ခဲ့ကြပြီး ဒီမှန်ပုံးက တင့်ကားနဲ့ပစ်တာတောင် မကွဲကြောင်း သက်သေပြခဲ့တယ်လေ။

"ယဉ္ဇပေါ့"

ချင်းလုံက အဲဒီမှန်ပုံးကို လက်ဗလာနဲ့ပဲ ခွဲလိုက်တာလား ... ယဉ္ဇ ...

ယဉ ... အကြီးကြီးကို ဥ ...

ဒါက သူတို့ ခန့်မှန်းထားတာထက် အများကြီး ကျော်လွန်သွားပါပြီ ... လူတစ်ယောက်က ဒီလောက် သန်မာနိုင်ပါ့မလား ...

သုံးချောင်းထောက် အိုးလေးကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ကိုင်ထားတဲ့ ချင်းလုံတစ်ယောက် အရမ်းသာယာတဲ့ ခံစားချက်လေး ရလိုက်တယ်။ အိုးလေးကို ကိုင်ထားရင်း ချင်းလုံတစ်ယောက် စကြဝဠာ တစ်ခုလုံးကို ကိုင်ထားရသလို ခံစားလိုက်ရတယ်။ ချင်းလုံက အိုးလေးကို သူ့အိတ်ထဲ ဂရုတစိုက် ထည့်လိုက်ကာ သူ့လက်ကောက်ဝတ်မှာ သေချာချည်ပြီး ပြောလိုက်တယ်။

"ဒီရတနာက ငါတိုင်းပြည်ရဲ့ ရှေးဟောင်းမြို့ဖြစ်တဲ့ လျန်ဇူ မြို့ကနေ ယူလာခဲ့တာ ... ဒါကို ငါပြန်သယ်သွားရမယ် ... ငါတို့ရဲ့ စည်းမျည်းအရ အသန်မာဆုံးသူကပဲ ဆုံးဖြတ်ချက် ချနိုင်တယ် ... ငါတို့ရဲ့ ရတနာကို ငါပြန်ယူတာ မင်း သဘောမတူဘဲ မနေပါဘူး ... မင်းလုပ်မှာလား ..."

ပြီးနေတဲ့ မိန်းကလေးက ချင်းလုံကို ကြည့်ပြီး နူးညံ့တဲ့ အသံလေးနဲ့ ပြောလိုက်တယ်။

"မစ္စတာ ချင်းလုံ ... ဒီထူးဆန်းတဲ့ ရတနာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငါတို့ရဲ့ သုတေသန ရလဒ်တွေ ရှင်သိချင်မယ် ထင်တယ် ... ရှင် မခန့်မှန်းမိ လောက်ဘူး ... ငါတို့ရဲ့ လေ့လာမှုအရ ဒီရတနာကို မြှုပ်ထားတဲ့ မြေနေရာကို ရှာတွေ့ခဲ့တယ် ... ဒါက အနည်းဆုံး နှစ်တစ်ထောင်ကျော် သမိုင်းရှိတယ် ..."

ချင်းလုံတစ်ယောက် သူ့အိတ်သူ မသိမသာ ထိကြည့်လိုက်တယ်။

နှစ်တစ်ထောင်ကျော်တဲ့ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းလား ... လူသားသမိုင်းက အခြေတည်စပဲ ရှိဦးမယ်လေ ... မဟုတ်ဘူးလား ... ယဉပေါ့ ... ဒီလို လှပပြီး ကောင်းမွန်တဲ့ ရတနာကို ရှေးခေတ် လူတွေက ပြုလုပ်နိုင်ပါ့မလား ...

အိုးထဲမှာလည်း မရှင်းပြနိုင်တဲ စွမ်းအားတွေ ဝှက်ထားသေးတယ် ...

မိန်းကလေးက သူမရဲ့ လက်ကိုလှည့်လိုက်ပြီး တစ်ချိန်လုံး ကိုင်ထားတဲ့ ကျောက်စိမ်းဓားကို ထုတ်လိုက်တယ်။

ကျောက်စိမ်းဓားက ၃ ပေရှည်ပြီး လက်တစ်ဝါးစာလောက် အကျယ်ရှိကာ ကျောက်စိမ်းတုံး တစ်ခုတည်းကနေ ဖြတ်ထုတ်ထားတာ ဖြစ်တယ်။ ဓားရိုး အနီးမှာ ထူးဆန်းတဲ့ ရှေးဟောင်းမျှော်စင်တစ်ခု ထောင်နေပုံရှိပြီး နီရဲနေသော မျက်လုံးများက မျှော်စင်ပေါ်မှာ မျောလွင့်နေတယ်။ ကြည့်ရတာ အေးစက်စက်နဲ့ မကောင်းဆိုးဝါးတွေလိုပဲ။

"ဒီဓားကို ဟီရန်း ကျောက်စိမ်းဖြူနဲ့ လုပ်ထားကြောင်း ငါတို့ စစ်ဆေးပြီး ပြီ ... ဓားတစ်ချောင်းလုံးက ဟီရန်းကျောက်စိမ်း အစစ်ဖြစ်တယ် ... အားလုံးသိတဲ့အတိုင်း ကျောက်စိမ်းဆိုတာ အရမ်းနူးညံ့တဲ့ ကျောက်အနှစ်ပဲ လေ ..."

မိန်းကလေးက ပြုံးပြီး ပြောလိုက်ပါတယ်။

"ဒါပေမဲ့ ဘယ်လောက်ပဲ မာကျောတဲ့ စိန်ပဲဖြစ်စေ၊ ငါတို့ဓာတ်ခွဲခန်းက အမာဆုံး အထူးသတ္တု ဖြစ်စေ ဒီဓားက တိုဟူးလှီးသလို လွယ်လွယ်ဖြတ်လို့ ရတယ် ..."

မိန်းကလေး ဓားကို အမွှမ်းတင်ရင်း ပြုံးကာ ဆက်ပြောလိုက်တယ်။

"အစောကပဲ ဗုံးကြဲလေယာဉ်ကို ဒီဓားနဲ့ နှစ်ခြမ်းခွဲလိုက်သေးတယ် ... ငါ့ အားလေးနဲ့ ၂ ကီလိုမီတာ အကွာက ဗုံးကြဲလေယာဉ် တစ်စီးပဲ ခွဲနိုင်ခဲ့တယ် ... မစ္စတာ ချင်းလုံ ... တကယ်လို့သာ ရှင့်လက်ထဲ ဒီဓားရှိနေရင် ဘာတွေ ဖြစ်လာမလဲ ငါတကယ် မခန့်မှန်းနိုင်ဘူး ..."

ချင်းလုံရဲ့ အမူအရာတွေ အပြင်းအထန်ကို ပြောင်းလဲနေတယ်။ သူက

မိန်းကလေးနဲ့ သူ့လူတွေ အလေးအနက်ထားတာ မယူခဲ့ပါဘူး။ သူတို့တွေ က သူ့ကိုချိန်ထားတဲ့ အမြောက်တပ်ကြီးလေ။ ဒါပေမဲ့ ... ဒီဓားသာ သူမ ပြောသလို စွမ်းအားကြီးနေရင် ... ဒါက ဒီလောက် မလွယ်ပါဘူး။

"ဒါဆို ဒါက ထောင်ချောက် တစ်ခုပဲ ... ပြီးတော့ရော ..."

ချင်းလုံ မေးလိုက်တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ သူ့လည်ပင်းကို လှည့်လိုက်ပြီး သူ့ကိုယ်ထဲက အဆစ်တွေကို ဖြေလျော့ချလိုက်တယ်။

"ငါတို့က ရှင်နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ညှိနှိုင်းလို့ရမယ့် အခွင့်အရေးကို အမြဲတမ်း လိုချင်ခဲ့တာ ..."

မိန်းကလေးက သူမမျက်နှာထက်မှာ စွဲမက်ဖွယ် အပြုံးလေးနဲ့အတူ ပြော ခဲ့တယ်။

"လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်အနည်းငယ်က ... ရှင်က ငါတို့ကို ဒဏ်ရာတွေ အများကြီး ပေးခဲ့တယ် ... ရှင့်ကို ငါတို့နဲ့ ပူးပေါင်းဖို့ မျှော်လင့်မိတယ် ... ဒါကြောင့် ... ရှင်က ငါ့ရာထူး ဒါမှမဟုတ် ငါထက်မြင့်တဲ့ ရာထူးကို ရယူနိုင်ပါတယ် ... ရှင် ပြောလိုက်ဖို့ပဲ လိုတာပါ ..."

"တကယ်တော့ ... အပြန်အလှန် အနေနဲ့ ရှင့်ရဲ့ သစ္စာရှိမှုနဲ့ ရှင်ဖန်တီးထား တဲ့ [လျှို့ဝှက်စကားလုံး ၉ ခု မန္တရား] ကိုပဲ လိုချင်တာပါ ..."

နောက်ဆုံး စကားအချို့ ပြောလိုက်တဲ့အချိန်မှာ မိန်းကလေးရဲ့ အသက်ရှူ မှုက ဖရိုဖရဲ ဖြစ်သွားခဲ့တယ်။

[လျှို့ဝှက်စကားလုံး ၉ ခု မန္တရား] က စွမ်းအားကြီးတဲ့ မှော်ဂါထာ တစ်ခု ဖြစ်တယ်။ ဒါက လူသားခန္ဓာကိုယ် စွမ်းရည်ကို တိုးစေနိုင်ပြီး စကြဝဠာရဲ့ ထူးခြားတဲ့ စွမ်းအားတွေနဲ့ ဆက်စပ်နေခဲ့တယ်။

[လျှို့ဝှက်စကားလုံး ၉ ခု မန္တရား] က ချင်းလုံရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ဂါထာ ဖြစ်ပြီး

[လျှို့ဝှက်စကားလုံး ၉ ခု] ကို အခြေခံထားတယ်။ ဒီဂါယာက ချင်းလုံကို မြေ၊ ရေ၊ မီးနဲ့ လေ အား ထိန်းချုပ်နိုင်စေတယ်။ မြေအောက်ကမ္ဘာနဲ့ ဆက်သွယ် နိုင်ပြီး ကမ္ဘာကြီးရဲ့ ဘယ်နေရာကိုမဆို ခဏလေးနဲ့ ရောက်သွားစေနိုင် တယ်။ ပြီးတော့ သူ့ကို ကမ္ဘာ့အစွမ်းထက်ဆုံး လူသားဖြစ်အောင်လည်း ပြုလုပ်ပေးပါတယ်။

"ဒါက ... အဲဒါကြောင့်ပေါ့ ... မဖြစ်နိုင်တာပဲ ..."

ချင်းလုံတစ်ယောက် သူ့လက်ကောက်ဝတ်က အိတ်ကိုပုတ်ရင်း မခိုးမခန့် ရယ်ပြီး ပြောလိုက်တယ်။

"မင်းက ငါ့အကြောင်းကို ကြားဖူးတယ်ဆိုရင် ငါက နည်းနည်းလေး မ ကျေနပ်ရင်တောင် လက်စားချေတတ်တဲ့ လူမျိုးဆိုတာ မင်းသိသင့်တယ် ... ပြီးတော့ ... ငါ့ဘိုးဘေးတွေကိုလည်း သစ္စာမဖောက်တဲ့နေရာမှာ ကျော်ကြားတယ် ဆိုတာရောပေါ့ ..."

ချင်းလုံရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကနေ ရုတ်တရက် မရေမတွက်နိုင်တဲ့ ထက်မြမြ လေ ဓားတွေက မိန်းကလေးစီ ပြေးသွားတယ်။ လေဓားတွေက မကြာခင်မှာပဲ စုစည်းသွားပြီး နှင်းကျနေသလို အခန်းတစ်ခုလုံး ပြည့်နှက်လာခဲ့တယ်။

မိန်းကလေးက သူ့ခေါင်းကို ခါလိုက်ပြီး မျှော်လင့်ချက်မဲ့စွာ သက်ပြင်းချ လိုက်တယ်။

"ငါ သိပြီးသားပါ ... စိတ်ဓာတ်မကောင်းတဲ့ အရူးသူဌေးတွေက စိတ်ကြီး ဝင်ပြီး တိုက်တွန်းခိုင်းလိုက်တာ ..."

အေးစက်စက် ရယ်သံနဲ့အတူ မိန်းကလေးက ရွှေရောင် ဝါးယင်းလိပ်ကို ဆွဲထုတ်ပြီး အပေါ်ကို ပစ်တင်လိုက်တယ်။ မြေတုန်လောက်တဲ့ မိုးကြိုးသံ တွေနဲ့ ကြက်ခြေခတ် အရိုးစုတွေရဲ့ မျက်တွင်းနက်တွေစီကနေ သွေးနီရောင်

အလင်းတန်းတွေ ပေါ်ထွက်လာတယ်။

တဝီဝီ မြည်သံတွေနဲ့အတူ အနီရောင် အလင်းတွေက ကြီးမားတဲ့ သွေးနီ ရောင် လှောင်အိမ်အဖြစ် ပြောင်းသွားပြီး ချင်းလုံကို ချုပ်နှောင်လိုက်တယ်။

လှုပ်ရှားမှုမရှိတဲ့ အလင်းလှောင်အိမ်က ချင်းလုံရဲ့ လေစားတွေနဲ့ တိုက်မိ သွားတော့ လေစားအားလုံး အပိုင်းပိုင်း ကွဲထုတ်ကုန်တယ်။

အပြင်ဘက်မှာတော့ တိမ်မည်းအုပ်ကြီးက အရှေ့မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းမှ လှိုင်းထနေပြီး လျှပ်စီးလှိုင်းတွေပါ မြင်နေရတယ်။

သူနောက်မှာတော့ မရပ်မနား တဂျုန်းဂျုန်းမြည်နေတဲ့ မိုးကြိုးတွေ လိုက်ပါလာခဲ့တယ်။

လမ်းပေါ်မှာတော့ မရေမတွက်နိုင်တဲ့ အော်သံတွေ ကြားနေရပြီး လူကို ကောင်းကင်ကို ကြောက်လန့်တကြား မော့ကြည့်နေကြပါတယ်။ သူတို့တွေ က မျောလွင့်နေတဲ့ တိမ်စိုင့်တွေ ပုံစံပြောင်းသွားတာ တွေ့ခဲ့ရတယ်။ တိမ် စိုင့်တွေရဲ့ နောက်မှာတော့ ကြီးမားတဲ့ ခရမ်းနုရောင် မြွေကြီးတစ်ကောင်က တွန့်လိမ် တွန့်လိမ်နဲ့ သွားနေခဲ့တယ်။

ပိရမစ်ထဲမှာတော့ ... ချင်းလုံက ဒူးထောက်ကျသွားပြီး သူ့တစ်ကိုယ်လုံး မှာလည်း သွေးတွေ စွန်းနေတယ်။ အလင်းလှောင်အိမ်ထဲမှာ အလင်းလုံ ၉၉ ချောင်းက လေထဲ လွင့်နေပြီး တိတ်တဆိတ် သူ့ကို ချိန်ရွယ်ထားတယ်။ နောက်တစ်စက္ကန့် အတွင်းမှာပဲ သူ့ကိုယ်ထဲကို လှုံတွေအားလုံး စိုက်ဝင်သွား တယ်။

"သေစမ်း ... ဒီထူးဆန်းတဲ့ ပစ္စည်းက တကယ်ကို အားကောင်းတာလား ..."

မိန်းကလေးက စိတ်လှုပ်ရှားစွာနဲ့ လေထဲက ပြန်ကျလာတဲ့ ရွှေရောင်ဝါး

ယင်းလိပ်ကို ဖမ်းယူလိုက်ပြီး အက်ကွဲနေတဲ့ အသံနဲ့ ပြောလိုက်တယ်။

"ချင်းလုံ ... ရှင် ဒါကိုမြင်လား ... ရှင်က အစွမ်းထက်ဆုံး လူသားပါ ... ဟုတ်တယ်ဟုတ် ... ငါတို့ရှေ့မှာတော့ ရှင်က အရမ်းအားနည်းတာပဲ ..."

"ဒီအရိုးစုတွေ၊ ဒီဝါးယင်းလိပ်နဲ့ အဲဒီအိုးလေးက နေရာတစ်ခုတည်းက လာခဲ့တာ သူတို့က လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်တစ်ထောင်ကျော်က ရတနာတွေပဲ ဘုရား ရေ ... အရမ်းကို အံ့ဩဖို့ကောင်းတယ် ... ဒီဝါးယင်းလိပ်ပေါ်မှာ ရေးထားတဲ့ နည်းလမ်းတွေအရ ... ဒီအရိုးစုတွေကို နေရာတကျ စီစဉ်ထားနိုင်ရင် ဒီလို ခမ်းနားတဲ့ စွမ်းအား အများကြီး ထုတ်ပေးနိုင်တာပဲ ..."

မိန်းကလေးက စိတ်လှုပ်ရှားစွာ အော်ဟစ်လိုက်တယ်။

"ဒါ ... ဘယ်လို ... ငရဲမျိုးလဲ ..."

ချင်းလုံက နာကျင်နေတဲ့ကြားကနေ ညည်းညူပြီး ကြည့်လိုက်တယ်။

"ဒါက ဝါးယင်းလိပ်ထဲမှာ မှတ်ထားတဲ့ အရာပဲ ... ဒါက ရှေးဟောင်းမှော် ဖွဲ့စည်းမှုပုံစံပဲ ... နာမည်ကတော့ ... ဆောရီးပါ ... ငါတို့ရဲ့ ဘာသာစကား ပညာရှင်က ဖေယ်ထုတ်နေတုန်းပဲ ..."

မိန်းကလေးက ပခုံးတွန့်ပြီး ပြောလိုက်တယ်။

"ဒါပေမဲ့ ... ဒီအရိုးစုတွေ ... သူတို့ကို ခေါ်တာက ..."

ရုတ်တရက် ... ကောင်းကင်ပေါ်ကနေ ခရမ်းနုရောင် လျှပ်စီးတွေကျလာ ပြီး ပိရမစ်ကို ရိုက်ခတ်သွားတယ်။

သလင်းမှန်တွေအကုန်လုံး လျှပ်စီးကြောင့် ချက်ချင်း ပျက်စီးကုန်တယ်။ မိန်းကလေးနဲ့ သူမရဲ့လူတွေလည်း ပြာအဖြစ် လောင်ကျွမ်းသွားတယ်။ သုံးချောင်းထောက် အိုးလေးကနေ မှိန်ပျံ့ ရောင်စုံအလင်းတွေ ထွက်လာ ပြီး ချင်းလုံ တစ်ကိုယ်လုံး ဖုံးလွှမ်းသွားတယ်။ ချင်းလုံ တစ်ယောက် နာကျင်

မှုကြောင့် ဟစ်အော်လိုက်ပြီး ပြင်းထန်စွာ တွန့်လိမ်နေခဲ့တယ်။

သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ဖုံးလွှမ်းနေတဲ့ သွေးတွေနဲ့အတူ အသက်စွမ်းအားတွေ ပျောက်ကွယ်တော့မလို ခံစားနေရတယ်။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ စိတ်ဝိညာဉ် အနှစ်သာရတွေကို အိုးလေးက လျင်မြန်စွာ စုပ်ယူနေခဲ့ပါတယ်။

မျက်စိသုံးလုံး အရိုးစုကြီးတွေက ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ဖို့ သူတို့လက်မောင်း တွေကို တစ်ပြိုင်တည်း မြှောက်လိုက်ပြီး ကောင်းကင်ကို ညွှန်ပြလိုက်ကြ တယ်။ သူတို့မျက်တွင်းထဲမှာရှိတဲ့ သွေးနီရောင် အလင်းတွေက စုပေါင်း သွားကြပြီး ကြီးမားတဲ့ အနီရောင်နဂါးအဖြစ် ခရမ်းနုရောင် လျှပ်စီးတွေစီ ပြေးထွက်သွားတယ်။

ခရမ်းနုရောင် လျှပ်စီးနဲ့ တိုက်မိတော့ နဂါးကြီးက တစ်ခါတည်း ပျောက် ကွယ်သွားခဲ့တယ်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ မျက်စိသုံးလုံးအရိုးစု ၉၉ ခုကလည်း အပြင်းအထန် လှုပ်ယမ်းသွားပြီး ရွှေရောင်အမှုန်တွေ အဖြစ် ပေါက်ကွဲသွား ပါတယ်။

ချင်းလုံကိုတော့ ခရမ်းနုရောင် အလင်းတွေ ဝန်းရံထားခဲ့တယ်။ သူက ကောင်းကင်ပေါ်ကနေ မကုန်ဆုံးနိုင်တဲ့ စွမ်းအားတွေ ကျဆင်းလာပြီး သူ့ လမ်းကြောင်းမှာ ရှိသမျှ အရာတိုင်းကို ဖျက်ဆီးသွားတယ်လို့ ခံစားလိုက်ရ တယ်။ ခရမ်းနုရောင်လျှပ်စီးတွေက လူအရွယ် လျှပ်စီးထုအဖြစ် သိပ်သည်း သွားပြီး လေထဲကိုဖြတ်ကာ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့တယ်။ စက္ကန့် အနည်းငယ် အကြာမှာတော့ အရာအားလုံး တည်ငြိမ်သွားခဲ့ပါတယ်။

လူနေရပ်ကွက်နဲ့ ပိရမစ်ကြီးလည်း လက္ခဏာ တစ်စွန်းတစ်စတောင် မ ချန်ဘဲ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့တယ်။

ချင်းလုံ ... သူက ဉာဏ်ပညာကြီးမားပြီး အရမ်းအားကောင်းတဲ့ စိတ် ဝိညာဉ်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားတယ်။ သူက [လျှို့ဝှက်စာလုံး ကိုးလုံး] ကို အခြေခံ

ပြီး [လျှို့ဝှက်စာလုံး ကိုးလုံး မန္တရား] ကို ဖန်တီးနိုင်ခဲ့တယ်။ သူ့ကို ကမ္ဘာ့အသန်မာဆုံးသူလို့ သိခဲ့ကြတယ်။ လျန်ဇူ ရှေးဟောင်းမြို့က ပိုင်ဆိုင်တဲ့ ပျောက်ဆုံးနေတဲ့ အိုးလေးကို ပြန်လည်ရယူရင်း - ချင်းလုံတစ်ယောက် ထောင်ချောက်ထဲကျပြီး အပြင်းအထန် ဒဏ်ရာရသွားတယ်။ အဲဒီနောက်မှာတော့ သူ့ကို အမည်မသိ စွမ်းအားတစ်ခု လွှမ်းမိုးသွားပြီး မမျှော်လင့်ပဲ အချိန်နဲ့ အာကာသကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့ရတယ်။

နောက်ဆုံးမှာတော့ မီးလျှံကျီးငှက် ကလန်မှာ ဂျီဟိုအဖြစ် ပြန်လည်မွေးဖွား လာခဲ့ပါတော့တယ်။

အခန်း (၁)(ခ)

အမဲလိုက်သမား

တောင်ဘက် စွန့်ပစ်ကုန်းမြေ ... အကန့်အသတ်မရှိ ကျယ်ပြန့်သော ရှေးဦး တောကြီး တစ်တော ... ။

ရှေးဦးသစ်ပင်တွေရဲ့ ထိပ်ဖျားတစ်ဝိုက်မှာတော့ အဆိပ်ငွေ့တွေ ဝန်းရံနေတယ်။ အဆိပ်ငွေ့တွေအပေါ် ဖြာကျလာတဲ့ နေရောင်ခြည်တွေကြောင့် အလင်းပြန်ရာကနေ ရောင်စုံအလင်းတွေ ထွက်လာပြီး ခမ်းနားလှပတဲ့ သက်တံကြီး ပေါ်ထွက်လာပါတယ်။

အဲဒီအပေါ်မှာတော့ မိုင်တစ်ရာ လောက်ကျယ်ဝန်းတဲ့ ကျွန်းကြီးတစ်ကျွန်းက လေထဲမှာ မျောလွင့်နေတယ်။ ကျွန်းရဲ့ အစွန်းတွေမှာတော့ အဖြူရောင် နဂါးလို ရေတံခွန်တွေက တဝေါဝေါနဲ့ စီးကျနေတယ်။

လေပြင်းတစ်ချက် တိုက်ခတ်လိုက်ချိန်မှာ မြူတိမ်တိုက်တွေက ရေတံခွန်တွေစီ ပျံ့နှံ့သွားခဲ့တယ်။ ဒီမြူတွေက သစ်ပင်ထိပ်မှာ ဝိုင်းပတ်နေတဲ့ ရောင်စုံအဆိပ်ငွေ့တွေ ပြည့်ပြီး ဖြစ်လာခဲ့တာပါ။

ဂျီဟိုက ကျွန်းရဲ့ အစွန်းပေါ်မှာ ရပ်ကာ အောက်ဘက်ရှိ ကျယ်ပြန့်တဲ့ တောင်ဘက် စွန့်ပစ်တောကြီးကို စိုက်ကြည့်နေပါတယ်။

သူ့မှာ ရှင်းသန့် နူးညံ့တဲ့ မျက်နှာလေး ရှိပြီး လေးနက်ကာ နားလည်ရခက်တဲ့ မျက်ဝန်းတစ်စုံက တလက်လက် တောက်ပနေပါတယ်။ ဂျီဟိုက တစ်နေရာတည်းကို စိုက်ကြည့်နေတဲ့ အချိန်မှာပဲ ခရမ်းရင့်နဲ့ ရွှေရောင် မှော်သင်္ကေတ ကိုးခုက ရုတ်တရက် သူ့မျက်ဆန် ပတ်ပတ်လည်မှာ ပေါ်ထွက်လာတယ်။ ၎င်းက ခန့်ညားပြီး နားလည်ရ ခက်သော်လည်း သူတို့ကိုကြည့်မိတဲ့ အခြားသူများအဖို့ မသက်မသာ ခံစားရစေပါတယ်။

သားရေအဝတ် တစ်ခုက သူ့လက်ကောက်ဝတ်မှာ ပတ်ထားတယ်။ သူ့မျက်လုံးအပေါ်မှာတော့ ထက်မြတ်တဲ့ မျက်ခုံးနှစ်ခု၊ ဖြောင့်တန်းရှည်လျားတဲ့ နှာခေါင်းနဲ့ နှုတ်ခမ်းသားထူထူ လေးတွေက သူ့မျက်နှာမှာ အလှဆင်ထားတယ်။

အချိန်ကြာလာတာနဲ့အမျှ သူ့နှုတ်ခမ်းထောင့်မှာ ပြက်ရယ်ပြုတဲ့ အပြုံးက ရေးရေးလေး ပေါ်လာတယ်။ ယောက်ျားပီသပြီး ဆွဲဆောင်မှုရှိတဲ့ လူငယ်လေး ဂျီဟိုက စိတ်နှလုံးထဲမှာ ဘာမှမရှိတော့တဲ့ ပုံပါပဲ။

ဂျီဟိုကို ကြည့်ရတာ ကျောက်ဆောင်အောက်ထိ အမြစ်တွယ်ထားတဲ့ ထင်းရှူးတစ်ပင်လိုပဲ။ လေနဲ့မိုးနဲ့ ဘယ်လောက်ပဲ ပြင်းထန်ပါစေ၊ မိုးကြိုးတွေပစ် လျှပ်စီးတွေ အော်နေပါစေ သူ့ကိုကြည့်လိုက်ရင် ဖြူဖျက်မရတဲ့ တောင်တစ်လုံး မလှုပ်မယှက်ရပ်နေဆဲ။

တောင်ပံတစ်ဖက်ကို ခြေလှမ်း၃၀ကျော်လောက် ရှည်တဲ့ အလွန်ကြီးမား

တဲ့ ကျီးငှက်တစ်ကောင်က ဂျီဟိုဘေးမှာ ရှိနေတယ်။ သူ့ရဲ့ အနီရောင် မျက်ဆန်က ကြည့်လိုက်ရင် တဖြည်းဖြည်း တောက်လောင်နေတဲ့ မီးလိုပဲ။

ကျီးငှက်က ခေါင်းကိုလှည့်ပြီး ပတ်ပတ်လည်ကို ကြည့်လိုက်တယ်။

"ကျီးငှက်ကြီး ... ငါတို့ အေးဆေးဆေး နားနေတာပါ ... အနားယူစမ်းပါဗျ ..."

ဂျီဟိုက သူ့ခြေသည်းတစ်ခုကို ပုတ်ပြီး ပြောလိုက်တယ်။

"နောက်ပြီးရင် မင်းဗိုက်ဖြည့်ဖို့ မြွေတစ်ကောင်လောက် ငါတို့သွားရှာမယ် ... ပြီးရင် လေနက်ချိုင့်ဝှမ်းကို သွားကြမယ် ... အပါး အတွက် လေနဂါးပင် တွေ ရှာတွေ့နိုင်မလား ကြည့်ရတာပေါ့ ..."

ကျီးငှက်က အကြိမ်အနည်းငယ် အာသံပေးလိုက်ပြီး သူ့နှုတ်သီးနဲ့ ဂျီဟို ခေါင်းကို ရင်းနှီးစွာ ပွတ်လိုက်တယ်။

ဂျီဟိုက သူ့ခေါင်းကိုမော့ပြီး လက်မောင်းကို ဆန့်လိုက်တယ်။ သူက အပျင်းဆန့်ရင်း ပြောလိုက်တယ်။

"သက်သာတယ် ... အရမ်းကို သက်သာတယ် ... အဲဒီအဘိုးကြီးတွေနဲ့ နေ ဖို့မလိုတော့ဘူး ... ပြီးတော့ မြက်တွေ၊ သစ်ပင်အသံတွေ၊ မြွေသွားတွေ ဒါမှ မဟုတ် အဆိပ်အိတ်တွေရောပဲ ... ရဟူး ... အရမ်းကောင်းတယ် ..."

"ဟေး ... သေမှာကို မကြောက်တဲ့ လူတွေရှိလား ... ဒီနံစော်နေတဲ့ မြွေ တွေက ဒီသစ်တောကို ငါတို့ မီးကျီးငှက် ကလန်က ပိုင်တာကို သိလား ... ဒါက မီးကျီးငှက်ကလန်ရဲ့ပိုင်နက်ကွ ..."

ဂျီဟိုက အော်ရင်းနဲ့ ဘေးပတ်လည်ကို ကြည့်လိုက်တယ်။ ရုတ်တရက် ... သူ့မျက်လုံးတွေ ပြူးသွားပြီး ... တောထဲကို ညွှန်ပြလိုက်တယ်။

အပေါ်ပိုင်း ဗလာကျင်းထားတဲ့ လူတစ်အုပ် ... တစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း

အမာရွတ်တွေဖုံးနေပြီး ကျန်းမာသန်စွမ်းတဲ့ ၂ မိတာလောက်ရှည်မယ့် လူကြီးတွေက တောထဲမှာ ရန်လိုစွာ လျှောက်နေတယ်။ သူတို့ရဲ့ ပခုံးပေါ်မှာ လည်း သားကောင်သေ အမျိုးမျိုးကို သယ်ဆောင်ထားတယ်။

ဂျီဟိုက ဂရုစိုက်ကြည့်လိုက်တော့ ကျားတွေ၊ ကျားသစ်တွေ၊ ဝက်ဝံတွေ ဖြစ်နေတယ်။ တစ်ကောင်ချင်းစီက ၁၀ ပေ ကျော်ရှည်ပြီး အသားတောင် လေး တစ်လုံးလိုပဲ။

"မျိုးမစစ်တွေ ဒါက မီးကျိုးငှက် ကလန်ရဲ့ အမဲလိုက်နယ်မြေကွ ... ဒီ တိရစ္ဆာန်တွေက ငါတို့ဟာတွေ အသေးဆုံး တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်တောင် ကလေးတစ်ယောက် တစ်နှစ်လုံး စားလို့လောက်တယ် ... ပိန်ရှုံ့နေတဲ့ အကောင်ဆိုရင်တောင် အရေခွံက မိန်းကလေး သုံးယောက်နဲ့ လဲလို့ရတယ် ..."

ဂျီဟိုက အော်လိုက်တယ်။ သူ့လက်မောင်းကိုဖွင့် ... သူ့လက်ချောင်းကို ချိတ်ဆက်လိုက်ပြီး မှော်ဂါထာတစ်ခု ရွတ်လိုက်တယ်။ ရုတ်တရက် ... သူနဲ့ အနီးဆုံးမှာရှိတဲ့ ရေတံခွန်က တဝီဝီမြည်လာပြီး ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်း အောက်ကို မစီးကျတော့ဘူး။ ထူးဆန်းတဲ့ စွမ်းအားတစ်ခုက ရေတံခွန်ကို ၃၀ ဒီဂရီ စောင်းလိုက်ပြီး တောထဲက လူတွေဆီ ဦးတည်သွားစေတယ်။

ရေတံခွန်ကနေ လေးလံနေတဲ့ ပုဆိန်လိုပြောင်းပြီး သူတို့ခေါင်းပေါ် ကျ လာတဲ့အချိန်မှာ ရေမြွေနက်ကလန် စစ်သည်တွေက တောထဲမှာ ပျော်ရွှင် စွာ လျှောက်နေတုန်းပဲ။ သူတို့ ရေတံခွန်ကိုမြင်တော့ အကျယ်ကြီး အော် ရယ်လိုက်ပြီး သူတို့ပါးစပ်ကို ဖွင့်ကာ ကောင်းကင်ပေါ်က ကျလာတဲ့ အေးမြ ချိုစိမ့်နေတဲ့ ရေတွေကို သောက်ချလိုက်တယ်။

ရှေ့ဆုံးက လျှောက်နေတဲ့ လူကြီးရဲ့ လက်ကောက်ဝတ်မှာ ၁၀ ပေလောက် ရှည်မယ့် ချိုတစ်ချောင်း မြွေတစ်ကောင် ရစ်ပတ်ထားတယ်။ ရုတ်တရက်

ရေချိုးလိုက်ရတော့ အရမ်းကို ပျော်သွားကြတယ်။ ချုံတစ်ချောင်းမြွေက ရေမြွေနက်ကလန်ရဲ့ အထူးတိုက်ခိုက်ရေး သားရဲပါ။ လက်ရွေးစင် စစ်သည် တော်တွေမှသာ ဦးချုံပါတဲ့ မြွေနဲ့ စာချုပ်ချုပ်နိုင်ပြီး တိုက်ပွဲမှာ သူတို့ကို ကူညီနိုင်တာပါ။

တစ်ဟုန်ထိုးကျလာတဲ့ မိုးရေကနေ ရေစက်လေးတွေက ရုတ်တရက် မျဉ်းကြောင်းအဖြစ် ပြောင်းသွားပြီး တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ကြည်လင်တဲ့ ရေကြိုး တွေအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားတယ်။ ပြီးတော့ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ပဲ လူကြီး တွေရဲ့ လည်ပင်းကို ညှစ်လိုက်တယ်။

"ရန်သူတွေ ... ချုံခိုတိုက်ခိုက်မှုပဲ ..."

ခေါင်းဆောင်က အော်လိုက်တယ်။ သူ့အသံမှာတော့ ကြောက်ရွံ့မှု အပြည့် နဲ့ပါပဲ။

သူတို့တွေ ရေမှော်တန်ခိုးရှင်ရဲ့ တိုက်ခိုက်မှုကို ခံရတာလား ...

ဒါပေမဲ့ ... ရေတွေ တစ်ဟုန်ထိုးကျပြီး ချောင်းမြောင်းတိုက်ခိုက်တာက ရေမြွေနက်ကလန်ရဲ့ အထူးနည်းလမ်း တစ်ခုလေ။ တောင်ဘက် စွန့်ပစ်မြေ မှာ ရေမြွေနက်ကလန်ရဲ့ အဓိကရန်သူ မီးကျိုးငှက်ကလန်က မီးမှော်တွေပဲ ကျွမ်းကျင်တာပါ။ မီးကျိုးငှက်ကလန် မှော်စစ်သည်တော်က ရေမှော်အစွမ်း ကို သုံးနိုင်တာ သူတို့တွေ တစ်ခါမှ မကြားဖူးပါဘူး။

ဂျီဟိုက သူ့လက်ပုံစံကို ပြောင်းလိုက်တယ်။ ရေကြိုးတွေက ပြင်းပြင်းထန်ထန် ခါယမ်းသွားပြီး လူတွေ လေပေါ်ပျံသွားတယ်။ တစ် ယောက်ပြီးတစ်ယောက် သစ်ပင်တွေနဲ့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်မိသွားပြီး မေ့မြောသွားကြတယ်။

ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်ပဲ သူ့လည်ပင်းက ရေကြိုးတွေရဲ့ ရစ်ပတ်မှုကို

ရုန်းကန်နေတယ်။ ပြီးတော့ ရေကြိုးကို ရေစက်တွေအဖြစ် ဆုတ်ဖြဲနေတယ်။ သူ့နောက်က သစ်ပင်ပင်စည်မှာ ရေတိုင်ကီအရွယ် အပေါက်တစ်ခု ... ဒါက သူ့ခန္ဓာကိုယ် ဘယ်လောက်မာလဲ ဆိုတာ ပြနေတယ်။

"ဘယ်ကောင်က သတ္တိမရှိဘဲ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက် တိုက်နေတာလဲ ... မင်း မျက်နှာကို ပြစမ်းပါ ..."

လူကြီးက လုံရှည်တစ်ချောင်းကို အားကုန် ပစ်လွှတ်လိုက်ပြီး ဒေါသတကြီး အော်ဟစ်လိုက်တယ်။

ချုံတစ်ချောင်းမြွေက သူ့လက်ကောက်ဝတ်ကို ရစ်ပတ်ထားတာ ဖြေလိုက်ပြီး မိုးသည်းကြားမှာ တရွေ့ရွေ့ သွားလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ အေးစက်စက် အနက်ရောင် အငွေ့တွေကို ပြတ်တောင်းပြတ်တောင်းနဲ့ တစ်ခေါက်ပြီးတစ်ခေါက် မှုတ်ထုတ်နေတယ်။

"ကျီးကန်းကြီး ... သွားတော့ ..."

ဂျီဟိုက ကျီးငှက်ရဲ့ ကျောပေါ် ခုန်တက်လိုက်တယ်။ ကြီးမားတဲ့ ကျီးကန်းကြီးက အတောင်နှစ်ဖက် ဖြန့်လိုက်ပြီး တစ်ချက် အာလိုက်ကာ ဒေါသထွက်နေတဲ့ လူကြီးစီ ပျံသွားလိုက်တယ်။

လွင့်မျောနေတဲ့ ကျွန်းက မြေပြင်နဲ့ မိုင်အနည်းငယ် ဝေးပါတယ်။ ကျီးငှက်က လျှပ်စီးအလျင်နဲ့ ဒိုင်ဗင်ပစ်လိုက်ပြီး အသက်ရှူကြိမ် အနည်းငယ် အတွင်းမှာပဲ သစ်တောထဲ ရောက်သွားတယ်။

ရေမြွေနက်ကလန် စစ်သည်တော်က ကျီးကန်းဆင်းလာတာ မြင်တော့ သာမန်လူ တစ်ယောက်လိုပဲ မျက်နှာမှာ ကြောက်ရွံ့မှုနဲ့ တုန်လှုပ်နေတယ်။

"မီးကျီးငှက် ... မီးကျီးငှက် ... မြင့်မြတ်ကုန်းမြေ ကာကွယ်သူ ..."

မီးကျီးငှက်က သူ့ခြေသည်းကို ပြင်းထန်စွာ အောက်စိုက်လိုက်တယ်။

သံမဏိလို မာတဲ အနက်ရောင် ခြေသည်းတွေက လူကြီးရဲ့ကိုယ်ကို သာသာ ယာယာပဲ ထိုးဖောက်သွားတယ်။ လူကြီးရဲ့ကိုယ်က ပေါက်ကွဲသွားပြီး သွေး မြူတိမ်တိုက် တစ်ခုက နေရာတိုင်းကို စဉ်ထွက်ကုန်တယ်။

ချိုတစ်ချောင်းမြွေက ကြောက်လန့်တကြား ထွက်ပြေးဖို့ကြိုးစားပေမဲ့ မီးကျိုးငှက်က နှုတ်သီးကို ဖွင့်ပြီး အနီရောင် မီးတောက်ချော်ရည်တစ်ခုကို မြွေစီ မှုတ်ထုတ်လိုက်တယ်။

ချိုတစ်ချောင်းမြွေက တရဲ့ရဲ့ အသံတွေမြည်လာပြီး မီးခိုးငွေ့တန်း တစ်ခု အဖြစ် လောင်ကျွမ်းသွားတယ်။ ရှေးဟောင်းသစ်ပင် များစွာကလည်း မီးတောက်နဲ့ထိပြီး မီးတိုင်တွေ ထွန်းထားသလို တောက်လောင်လာခဲ့ တယ်။ ပြီးနောက်မှာတော့ မီးကျိုးငှက်က အတောင်ဖြန့်ကာ သစ်ကိုင်းတစ် ခုပေါ် နားလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ကောင်းကင်ပေါ်မော့ကာ ဂုဏ်ယူစွာ အာ လိုက်တယ်။

ဂျီဟိုက မီးကျိုးငှက်ခေါင်းကို ပုတ်လိုက်ပြီး သစ်တောထဲ ခုန်ဆင်းလိုက် တယ်။ သိပ်မဝေးတဲ့ နေရာမှာတော့ စပျစ်နွယ်တွေ ရစ်ပတ်နေတဲ့ ကြီးမား တဲ့ အပင်ကြီး တစ်ပင်။ ဂျီဟိုက မရေမရာနဲ့ပဲ နှစ်ရာချီနေတဲ့ နဂါးစပျစ်နွယ် တွေကို ကြိုးတစ်ချောင်းနဲ့ စုချည်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ မေ့နေတဲ့ လူတွေနဲ့ အမဲလိုက်ထားတဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေကို အတူတကွ ချည်ထားလိုက်တယ်။

"သူတို့ကို အရင်သယ်သွားရမယ် ကျီးကန်းကြီးရေ ... သွားကြစို့ ..."

ဂျီဟိုက ကျီးငှက် ကျောပေါ် ပြန်ခုန်တက်လိုက်ပြီး စူးရှစွာ လေချွန်လိုက် တယ်။ ကျီးငှက်က အကျဉ်းသားတွေနဲ့ အသေကောင်တွေကို ကောက်ယူ လိုက်ပြီး အတောင်ခတ်ကာ တောင်ဘက်ကို ပျံသွားခဲ့ပါတယ်။

တောင်ပံ တဖျပ်ဖျပ်ခတ်ရင်း ကျီးငှက်က ကောင်းကင်အမြင့်ကို ပျံတက် သွားတယ်။ သူ့ရဲ့ နက်မှောင်နေတဲ့ ငှက်မွေးတွေကနေ မီးရောင်ဖျော့ဖျော့

လေး ထွက်လာတယ်။

ကျီးငှက်က မီးစမ်းချောင်း တစ်ခုအသွင် ပြောင်းသွားပြီး အဝေးကြီးကို ပျံသွားကာ မကြာခင်မှာပဲ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပါတယ်။

တစ်နာရီလောက်ကြာတော့ ... ခန့်ညားထည်ဝါတဲ့ တောင်တစ်လုံးက သူတို့လမ်းမှာ ပိတ်နေတယ်။ တောင်ထိပ်မှာတော့ ရှည်လျားတဲ့ ပိုးစာပင်တွေ ထောင်ပေါင်းများစွာ ရှိနေတယ်။

ကြီးမားတဲ့ ငှက်သိုက်ကြီး ဆယ်ခုကျော်ကို သစ်ပင်ထိပ်ပေါ်မှာ တွေ့နိုင်ပါတယ်။ ဂျီဟိုရဲ့ ခြေထောက်အောက်က ကျီးကန်းထက် ပိုကြီးတဲ့ ဧရာမ ကျီးကန်းကြီး အကောင် တစ်ရာကျော်က သစ်ပင်တွေ ပတ်ပတ်လည်မှာ ပျံဝဲနေတယ်။

သူတို့စီလာနေတဲ့ မီးစမ်းချောင်း တစ်ခုကတော့ တောင်နဲ့ မိုင်တစ်ရာကျော်လောက် ဝေးနေပါသေးတယ်။ သုံးမီတာရှည်တဲ့ ကြွက်သားတောင့်တောင့် လူကြီးက မီးတောက်ပေါ်မှာ ရပ်ပြီး ဂျီဟိုကို ဒေါသတကြီး အော်လိုက်တယ်။

"ဟွန့် ... မင်း အဝေးကြီး လျှောက်သွားပြန်ပြီလား ... မင်းအသက်အရွယ်နဲ့ ဘာတွေ စဉ်းစားနေတာလဲ ... မင်းက ကလေးပဲရှိသေးတယ် ... ငှက်ကြီးတွေ မင်းကို အဝေးကြီး ဖမ်းချီသွားမှာ မကြောက်ဘူးလား ..."

မီးကျီးငှက်ရဲ့ ခြေသည်းကြားက အကျဉ်းသားတွေနဲ့ သားကောင်တွေမြင်တော့ တစ်စက္ကန့်ရပ်သွားပြီး ... ကြွက်သားတောင့်တောင့် လူကြီးက လက်သီးကို ဂွေယမ်းရင်း အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ရယ်လိုက်တယ်။

"ဟားဟားဟား ... မင်းက ငါတို့အစ်ကိုကြီး ဂျီရဲ့ သားအစစ်ပဲကွ ... ဒီနံစော်နေတဲ့ မြွေတွေကို မင်းဘယ်နားက ဖမ်းလာတာလဲ ... အခုတော့

တောင်နောက်က မိုင်းတွင်းအတွက် မိုင်းကျွန်တွေ လုံလောက်သွားပြီပေါ့
ကွာ ... ဟားဟားဟား ..."

သူက တစ်စက္ကန့်လောက် တုံ့ဆိုင်းသွားပြီး မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ ဆက်
ပြောလိုက်တယ်။

"မင်း အရင်ပြန်သင့်တယ် ... အစ်ကို ဂျီရှရဲ့ ဝမ်းကွဲက သူ့လူတွေခေါ်ပြီး
ရောက်နေတယ် ... ဒီအဖွဲ့က တစ်ကောင်မှ ကောင်းတာမဟုတ်ဘူး ... သူက
ကောင်းတဲ့ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ လာတာမဟုတ်မှန်း ငါ စိုးရိမ်မိတယ် ..."

ဂျီဟိုရဲ့ မျက်နှာ အမူအရာ ပြောင်းသွားတယ်။ သူက မီးကျိုးငှက်ရဲ့ ခေါင်း
ကို ဖိလိုက်တယ်။ ကျိုးငှက်က အရှိန်တင်လိုက်ပြီး ကြီးမားတဲ့ တောင်ခြေက
ချိုင့်ဝှမ်းဆီ ပျံသန်းသွားတယ်။
